

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **V. M.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Bakešem,
sídlem Vrutická 242, 277 31 Velký Borek,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2020, č. j. KUUK/137372/2020/DS/FD,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2020, č. j. KUUK/137372/2020/DS/FD, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Roudnice nad Labem, odbor dopravy (dále jen „městský úřad“), ze dne 9. 12. 2019, č. j. MURCE/48586/2019, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání nedbalostního přestupku podle § 4 písm. a) ve spojení s § 21 odst. 1 a s § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu byla uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Současně mu podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 23. 5. 2019 ve 14.20 hodin jel jako řidič s vozidlem tovární značky Volkswagen, registrační značky X, po pozemní komunikaci č. II/608 ve směru od dálnice č. D8, přičemž přibližně 500 m před obcí Doksany, na úrovni podniku společnosti Jahodárna, odbočoval vlevo ve směru jízdy, přičemž nedbal zvýšené opatrnosti a došlo ke střetu s předjíždějícím vozidlem tovární značky Mercedes-Benz, registrační značky X, které řídil D. Š. Ke střetu vozidel došlo pravým předním rohem vozidla značky Mercedes-Benz s levým předním rohem vozidla značky Volkswagen. Zároveň žalobce navrhoval, aby soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

3. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgány hodnotily důkazy o nehodovém ději (videozáznam, oznámení o přestupku) nesprávně a tendenčně v neprospěch žalobce. Konstatoval, že především z videozáznamu jsou zřejmé jeho iniciační úkony ke změně směru jízdy, odbočovací manévr i způsob jízdy řidiče jedoucího ve vozidle Mercedes-Benz, který žalobce předjížděl v zákonem zakázaném okamžiku. Žalobce deklaroval, že mu nelze spravedlivě a rozumně vytýkat, že nedbal zvýšené opatrnosti a nechoval se ukázněně, neboť jeho možnosti odvrátit střet s dalším účastníkem silničního provozu byly výrazně limitovány právě chováním druhého účastníka dopravní nehody, který žalobce předjížděl v okamžiku, kdy je to zakázáno.
4. Dále žalobce sdělil, že žalovaný rozhodl toliko na základě ničím nepodložených úvah a spekulací, které nemají oporu ve správním spise. Žalobce vyjádřil pochybnosti o nestrannosti žalované, a to s ohledem na odkaz žalované na špatnou kvalitu videozáznamu, ze kterého nelze seznat, zda a kdy žalobce uvedl v činnost ukazatel změny směru jízdy, přičemž policisté danou skutečnost z videozáznamu seznali. Žalobce namítal, že správní orgány nepostupovaly v souladu s požadavkem materiální pravdy dle § 3 a § 50 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), a tudíž došlo k porušení zásady presumpce neviny a práva na spravedlivý a férový proces, neboť správní orgány privilegovaly tvrzení druhého řidiče a své rozhodnutí založily na videozáznamu, který byl pro zhoršenou kvalitu vyhodnocen v neprospěch žalobce.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl a žalobci uložil povinnost nahradit žalovanému náklady řízení. Dále žalovaný obecně přiblížil zásady dokazování ve správním řízení a poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 61/2012-15. Dále k žalobní námitce uvedl, že stěžejním důkazem pro vydání napadených rozhodnutí je samotný videozáznam, z něhož dle žalovaného není patrná činnost směrových ukazatelů vozidla žalobce. Podotkl, že na videozáznamu je však zachycen způsob jízdy obou účastníků dopravní nehody, kdy řidič Šantavý byl již v předjížděcímu pruhu v okamžiku, kdy žalobce byl celým vozidlem ještě v pruhu průběžném. Žalobce tedy při odbočování ohrozil řidiče jedoucího za ním a nedbal zvýšené opatrnosti. Dodal, že žalobce se měl ve zpětném zrcátku, bezprostředně před zahájením odbočovacího manévru, ubezpečit, zda není předjížděn, čímž by se předešlo

ohrožení řidiče jedoucího za ním. Žalovaný odmítl, že by rozhodoval na základě nepodložených úvah či spekulací a doplnil, že je evidentní, že i v případě zapnutého ukazatele změny směru jízdy, musí odbočující řidič dbát zvýšené opatrnosti a nesmí ohrozit řidiče jedoucího za ním, což se v daném případě nestalo. Závěrem konstatoval, že napadená rozhodnutí vycházela ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 7. 10. 2019 bylo městskému úřadu Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Litoměřice, dopravní inspektorát, doručeno oznámení o dopravním přestupku D. Š. – řidiče předjíždějícího žalobce, který se měl přestupku dopustit tím, že dne 23. 5. 2019 v 14:20 hodin na pozemní komunikaci č. II/608 ve směru od dálnice č. D8, přibližně 500 m před obcí Doksany, na úrovni podniku Jahodárna, dojel pomalu jedoucí vozidlo žalobce, který odbočoval vlevo na parkovací plochu u podniku Jahodárna, přičemž v daném okamžiku se řidič Š. neměl plně věnovat řízení vozidla a vlivem vysoké rychlosti měl přehlédnout odbočující vozidlo žalobce, které mělo s dostatečným časovým předstihem signalizovat změnu směru jízdy vlevo. Řidič Š. se měl snažit vyhnout střetu stržením řízení vozidla vlevo, načež došlo ke střetu a poškození vozidel. Dále byl městskému úřadu doručen především protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 9. 9. 2019, úřední záznamy ze dne 20. 9. 2019 o podání vysvětlení žalobce a řidiče Š. a CD s fotodokumentací a videozáznamem z místa dopravní nehody.
10. Městský úřad vyhodnotil obdržené podklady tak, že dopravní nehoda mohla vzniknout společným zaviněním žalobce i řidiče Š. a oběma řidičům doručil oznámení o zahájení přestupkového řízení ze dne 31. 10. 2019. Následně se dne 26. 11. 2019 konalo ústní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jednání za účasti obou řidičů. Následně vydal městský úřad rozhodnutí ze dne 9. 12. 2019, jímž uznal řidiče D. Š. vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. a), § 17 odst. 5 písm. c) a § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že nepřizpůsobil rychlost své jízdy a střetl se s vlevo odbočujícím vozidlem žalobce, jak bylo popsáno výše. Za uvedený přestupek byla řidiči Š. udělena pokuta 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Řidič Š. odvolání nepodal. Současně městský úřad vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze shora popsaného přestupku, proti čemuž podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce odvolání, které žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.

11. Nejprve se soud zabýval námitkou, že žalobce v žalobě nesouhlasil s tím, že správní orgány z videozáznamu nehodového děje neseznaly skutečnost, že žalobce včas před zahájením odbočovacího manévru aktivoval ukazatel změny směru jízdy, což však z videozáznamu seznali policisté. K této námitce soud toliko konstatuje, že po pečlivém zhlédnutí videozáznamu nehodového děje z bezpečnostní kamery umístěné poblíž podniku Jahodárna dospěl k obdobnému závěru jako žalovaný, že pro nedostatečnou kvalitu videozáznamu nelze dovodit jednoznačný závěr o tom, zda žalobce na svém vozidle před zahájením odbočovacího manévru aktivoval levý ukazatel změny směru jízdy, což nelze říci ani o vozidlu řidiče Š. při zahajování předjížděcího manévru. Městský úřad pak v prvostupňovém rozhodnutí k této skutečnosti výslovně uvedl: *„Z tohoto záznamu není z důvodu kvality záznamu patrné, zda obviněný zapnul směrový ukazatel vlevo, avšak z ústního protokolu vyplývá, že řidič jedoucího vozidla za vozidlem obviněného tuto skutečnost vyložene nerozpорије, proto správní orgán uplatňuje princip in dubio pro reo a uznává tuto podmínku za splněnou.“* Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že městský úřad v prvostupňovém rozhodnutí vycházel z toho, že žalobce ukazatel o změně směru jízdy měl v rozhodné době zapnutý. Závěr městského úřadu pak žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí prakticky potvrdil a konkludentně s ním souhlasil, když na straně 6 žalobou napadeného rozhodnutí ve vztahu k otázce zapnutí ukazatele směru odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 22. 6. 2016, sp. zn. i. ÚS 520/16. Soud tedy uvedené žalobní námitce, týkající se výše popsaného nedostatečného skutkového zjištění, nepřisvědčil, neboť správní orgány vycházely z předpokladu, že žalobce zapl ukazatel změny směru jízdy. K závěru o vině žalobce však správní orgány dospěly na základě podrobné analýzy průběhu skutkového stavu zachyceného na záznamu z kamery. Na základě toho pak dospěly k závěru, že žalobce nedbal zvýšené opatrnosti před zahájením odbočovacího manévru, neboť v době jeho zahájení již byl předjížděn.
12. K námitce, že správní orgány z videozáznamu neseznaly, že žalobce včas před započatím předjížděcího manévru aktivoval ukazatel změny směru jízdy, přičemž policisté tuto skutečnost seznali, soud uvádí, že správní orgány příslušné k projednání přestupku nejsou vázány právním posouzením věci ze strany policejního orgánu, jež bylo přijato na podkladě skutkových zjištění, s nimiž je věc správnímu orgánu odevzdávána (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 17. 1. 2022, č. j. 34 A 5/2019-106). Jestliže policejní orgán předal věc městskému úřadu s tím, že podezřelým ze spáchání přestupku byl toliko řidič Š., tato skutečnost sama o sobě nebránila městskému úřadu, potažmo žalovanému, vyhodnotit skutková zjištění s odlišnými závěry a obvinít ze spáchání přestupku i žalobce, přičemž se jednalo o důkazy podložený závěr.

13. K poukazu žalobce na zásadu presumpce nevinny (a z ní vyplývající princip *in dubio pro reo*) soud konstatuje, že v posuzovaném případě je jednání žalobce zachyceno na videozáznamu a o skutkových okolnostech přestupku neexistují žádné důvodné pochybnosti, že se stal tak, jak je uvedeno ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Podstatné okolnosti nehodového děje na videozáznamu zachyceny byly – postavení vozidel žalobce a řidiče Š. v době zahajování odbočovacího manévru, časová osa vývoje nehodového děje a jemu předcházející úkony. Ve vztahu k otázce zapnutí ukazatele směru jízdy pak správní orgány v souladu s principem *in dubio pro reo* vycházely z předpokladu, že žalobce měl ukazatel zapnutý.
14. Podle § 4 písm. a) zákona o silničním provozu při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování je povinen přizpůsobit zejména stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu.
15. Podle § 21 odst. 1 zákona o silničním provozu při odbočování na křižovatce nebo na místo ležící mimo pozemní komunikaci musí řidič dávat znamení o změně směru jízdy; při odbočování nesmí ohrozit řidiče jedoucí za ním a musí dbát zvýšené opatrnosti.
16. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.
17. Dále se soud zabýval námitkou týkající se tendenčního posouzení skutkových zjištění žalovaným v neprospěch žalobce. S touto námitkou se soud rovněž neztotožnil, neboť obdobně jako žalovaný dospěl k závěru, že skutkový stav byl zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí, a to s ohledem na zásadu materiální pravdy. Soud podotýká, že skutkové zjištění o tom, zda žalobce před zahájením odbočovacího manévru aktivoval ukazatel změny směru jízdy, není pro závěr o nedbalostním zavinění žalobce na dopravní nehodě relevantní, neboť závěr o chování žalobce lze učinit z dalších skutkových zjištění. Soud dále zdůrazňuje, že stěžejním důkazem v posuzované věci byl videozáznam nehodového děje pořízený bezpečnostní kamerou umístěnou u podniku Jahodárna. Z videozáznamu je patrné, že panovalo dobré počasí s bezproblémovou viditelností, což potvrdili oba řidiči při ústním jednání ve správním řízení, a že v čase 14:33:24 hodin, kdy žalobce započal svůj odbočovací manévr (začal měnit směr jízdy), řidič Š. byl po zahájení předjížděcího manévru již se svým vozem z převážné části v protisměrném pruhu. Pokud by tedy žalobce v daném okamžiku dostal své zákonné povinnosti řidiče dle § 21 odst. 1 věty za středníkem zákona o silničním provozu a bezprostředně před zahájením odbočovacího manévru zkontroloval dopravní situaci za svým vozidlem ve zpětném zrcátku, viděl by, že řidič Š. již prováděl předjížděcí manévr, a tudíž nebylo bezpečné započít se změnou směru jízdy. Žalobce při ústním jednání městského úřadu uvedl, že se ve zpětném zrcátku před započítím odbočovacího manévru ubezpečil, že za ním jedoucí vozidla jsou v dostatečné vzdálenosti, aby stihl

odbočovací manévr bezpečně dokončit. Nicméně soud na tomto místě zdůrazňuje, že při odbočování řidič nesmí ohrozit vozidla jedoucí za ním a musí dbát zvýšené opatrnosti, proto se musí bezprostředně před zahájením odbočování přesvědčit, že není objížděn ani předjížděn jiným vozidlem, aby tak zabránil případnému střetu (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 11. 2005, č. j. 58 Ca 1/2005-23), což však žalobce neučinil nebo učinil ledabyle a započal měnit směr jízdy v době, kdy již bylo zřejmé, že je předjížděn vozidlem řidiče Š.

18. Soud konstatuje, že o spoluzavinění řidiče Š. na vzniku dopravní nehody není pochyb, což konstatoval i městský úřad ve svém rozhodnutí ze dne 9. 12. 2019, jímž uznal řidiče D. Š. vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. a), § 17 odst. 5 písm. c) a § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu, jehož se dopustil tím, že nepřizpůsobil rychlost své jízdy a střetl se s vlevo odbočujícím vozidlem žalobce. Avšak ke kolizi vozidel by nedošlo, kdyby žalobce dbal své zákonné povinnosti a před započítím odbočovacího manévru (vlastní změnou směru jízdy) se pečlivě přesvědčil ve zpětném zrcátku, že tím neomezí či neohrozí účastníky silničního provozu jedoucí za ním, tak jak uvedl soud výše. Soud tedy nepřisvědčil ani této žalobní námitce a konstatuje, že správní orgány při kvalifikaci zjištěného skutkového stavu nepochybily.
19. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádné ze žalobních tvrzení o pochybení žalovaného neshledal důvodným, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
20. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a soud z obsahu spisu nezjistil, že by žalovanému vznikly nějaké náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 9. srpna 2022

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce